

Σύντροφοι της Πολιτικής Γραμματείας, και οι είκοσι τρεις, από τον Πρόεδρο και τον Γραμματέα έως τον τελευταίο εκλεγέντα πετύχατε το ακατόρθωτο.

Επιτρέψατε στον Σαμαρά να ονειρεύεται, ότι στις εκλογές του Μαΐου, μπορεί να τη γλυτώσει.

Καταφέρατε να μετατρέψετε τον εφιάλητη του σε ελπίδα ακόμα και τώρα που η αποσύνθεση της Κυβέρνησής του είναι καθημερινό φαινόμενο.

Γιατί σύντροφοι

δική σας ήταν η εισήγηση στην Κ.Ε, της 31/8, με την οποία η Κ.Ε απέκτησε το δικαίωμα επιλογής των υποψηφίων δημάρχων σε δήμους με πληθυσμό άνω των 60.000.

Απόφαση που κατέληξε σε σαρωτικές επεμβάσεις στις Ο.Μ ουσιαστικά σε όλη την Ελλάδα, πολλές τις διέλυσε ενώ θρυμμάτισε την ψυχική ενότητα του κόμματος στην πορεία προς τις εκλογές.

Γιατί

- οι δημοτικές εκλογές ήταν μια μεγάλη ευκαιρία επικοινωνίας με τα προβλήματα του κάθε δήμου, να αποσαφηνιστούν τυχόν παρανοήσεις της πολιτικής μας, να λυθούν οι παρεξηγήσεις...

- έπρεπε να αδράξουμε αυτήν την ευκαιρία και να επιμείνουμε οι Ο.Μ. να λειτουργήσουν συλλογικά, να υπάρξει μία συνεχής ανάπτυξη της πολιτικής λειτουργίας τους, μία οργανική και συστηματική σύνδεση με τα κατά τόπους κινήματα και τις πρωτοβουλίες πολιτών

- αντί λοιπόν να αναδειχθούν και να αποτελέσουν αντικείμενο εξέτασης και συζήτησης οι όποιες αδυναμίες των Ο.Μ.

Το Τμήμα Αυτοδιοίκησης γύριζε ανά την Ελλάδα και επέβαλε υποψηφίους της αρεσκείας του με κριτήρια άγνωστα στις Ο.Μ. Έτσι με διοικητικές πράξεις, με εγκυκλίους του Οργανωτικού Γραφείου, με αδιαφανείς επιλογές κατακερματίστηκαν - διαλύθηκαν ακόμα και απλές πολιτικές έννοιες ώστε να αναρωτιέται κανείς.

Ποιες αρχές έχουν μείνει αλώβητες.

- **Με τις σημερινές προσθέσεις απίθανων φίλων**
- **Με τις διαιρέσεις μεταξύ των μελών**
- **Τον μηδενισμό κάθε συνέπειας και αξιοπιστίας**

Κραυγαλέο παράδειγμα είναι η αλαζονεία που επέδειξε ο υποψήφιος Περιφερειάρχης Στερεάς Ελλάδας παρουσιάζοντας καταλόγους υποψηφίων της προσωπικής του επιλογής και ειδικά για την Λαμία αντίθετα με την απόφαση της Ο.Μ. Η παραπάνω πρακτική μας παραπέμπει ευθέως σε οδυνηρά ερωτήματα:

- Ποιος επέτρεψε στον συγκεκριμένο να καταπατεί συλλογικές πολιτικές αποφάσεις;

- Υπάρχει παράκεντρο εξουσίας έξω από τα θεσμοθετημένα όργανα του κόμματος;
- Έως πού φθάνουν οι αρμοδιότητες των τμημάτων;

Έχω επισημάνει και στο παρελθόν ότι ένα κόμμα της Αριστεράς δεν μπορεί να διευθύνεται με εγκυκλίους του Οργανωτικού Γραφείου . Είναι μία γραφειοκρατική αντίληψη που παραπέμπει σε Γενική Διεύθυνση Υπουργείου μόνο που στην συγκεκριμένη περίπτωση εκδίδονται οδηγίες κομματικής λειτουργίας που παράγουν πολιτική. Όταν ο διακηρυγμένος στόχος του 1ου Συνεδρίου είναι η δημιουργία του ΣΥΡΙΖΑ των μελών, αυτό επιβάλλει την λογική του ιερατείου και επισείει τον φόβο των διαγραφών θυμίζοντας σκοτεινές εποχές της ιστορίας της Αριστεράς, ενώ το ίδιο ελέγχεται για τον τρόπο λειτουργίας του και την αποτελεσματικότητά του.

Η περίπτωση της Ο.Μ. Λαμίας μας προκαλεί να σκεφτούμε αν:

- θα «επιπλήξουμε» την Οργάνωση Λαμίας γιατί τόλμησε να αμφισβητήσει τις αποφάσεις του Κέντρου.
- ή θα «διαγράψουμε» τον Αποστόλου γιατί παραβίασε συλλογικές αποφάσεις και συμπεριφέρεται σαν Πασάς της Ρούμελης.

Αλλά επειδή όπως λένε και οι σύντροφοι της Λαμίας « Δεν θα επιτρέψουμε σε κανένα να αλλοιώσει την φυσιογνωμία του κόμματος / η αποστολή μας δεν αρχίζει ούτε σταματάει ... στις εκλογές » προτείνω να τιμήσουμε την απόφαση της Ο.Μ. Λαμίας για την ευθυκρισία της, και τη πολιτική της λειτουργία σύμφωνα με τις αποφάσεις του 1ου Συνεδρίου.

Αλλά είστε για κάτι ακόμη υπεύθυνοι γιατί 2 χρόνια τώρα δεν έχετε προγραμματίσει μία μεθοδική, ψύχραιμη και ουσιαστική συζήτηση για το ΕΥΡΩ και τις επιπτώσεις του ανοικτά στη κοινωνία, στις γειτονιές μαζί με τους απλούς ανθρώπους. Γιατί στη σύγκρουση που έρχεται ο λαός πρέπει να γνωρίζει, να συμμετέχει και να στηρίζει τις όποιες αποφάσεις πάρουμε, να αντιλαμβάνεται το γιατί και το πώς.

Δείχνει να προτιμάτε να εγκλωβίζετε το κόμμα σε ένα, στείρο πολλές φορές, αντιευρωπαϊσμό και από την άλλη σε ένα άκριτο και άκρατο φιλοευρωπαϊσμό.

Όμως οι εργαζόμενοι υποφέρουν εξαιτίας αυτής της πολιτικής που επιβάλλεται σήμερα και από τις Βρυξέλλες και είναι υποχρέωσή μας να πολεμήσουμε αυτή τη πολιτική για να σώσουμε τους εργαζόμενους. Να σώσουμε τους εργαζόμενους, και όχι την πατρίδα που συχνά αναφέρει η υποψήφια Περιφερειάρχης, τους εργαζόμενους λοιπόν που εκπροσωπεί ένα κόμμα της Αριστεράς.

Πρέπει να παρέμβουμε δραστήρια σε όλα τα πεδία που είναι ανοικτά σε δράση, να πορευτούμε μαζί με όλα τα κινήματα και να οδηγήσουμε στο ταξικό μέτωπο την αντίσταση και την πάλη στην Κυβέρνηση Σαμαρά. Είναι αυτή η πολιτική που θα οδηγήσει μέσα από τους αγώνες σε αλλαγή των συνειδήσεων των πολιτών.

Στις εκλογές που έρχονται, θα αντιμετωπίσουμε για άλλη μία φορά κινδυνολογίες, έμμεσες και άμεσες απειλές, πατριδοκαπηλείες που συνεχώς θα μας πιέζουν να αλλάξουμε θέσεις. Όταν λοιπόν στην διακήρυξη δηλώνουμε « ... ότι δεν εκβιαζόμαστε ...» εύλογα προκύπτει το ερώτημα γιατί να μας εκβιάσουν; Πριν καν κοιτάξουμε το θηρίο στα μάτια δηλώνουμε προς κάθε κατεύθυνση, ότι θα είμαστε μία υπεύθυνη πολιτική δύναμη μέσα στην Ευρώπη γιατί λοιπόν να μας εκβιάσουν. Η ευελιξία πολιτικής, ούτως η άλλως απαραίτητη, που πρέπει να επιδείξει ένα κόμμα εξουσίας και η δύναμη των επιχειρημάτων δεν αρκούν για να βγάλουν την χώρα από την κρίση.

Για να αλλάξουν πολιτική και μεθόδους απέναντί μας πρέπει να μη αλλάζουμε εμείς.

Και όποτε αλλάζουμε η αλλαγή να μη υπαγορεύεται από τα δικά τους προστάγματα αλλά από τα δικά μας συμφέροντα. Να οπλιστούμε με την δύναμη των ανθρώπων που παλεύουν να επιβιώσουν.

... γιατί σήμερα η ελπίδα δεν βρίσκεται παρά μονάχα μεσ' στους απελπισμένους..
(WALTER BENJAMIN)

ΜΑΡΙΟΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ
Μέλος Κ.Ε. ΣΥΡΙΖΑ

Πηγή: anentaxtoientosyriza.blogspot.gr